

11408 f 10

MONS CATHARINÆ,

PROPE WINTONIAM.

S. Anna C. Winton

M O N S
CATHARINÆ,

PROPE WINTONIAM.

P O E M A.

EDITIO TERTIA EMENDATIO.

O X O N I I,
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.
MDCCLXXIV.

MONS CATHARINÆ.

AERII Catharina jugi quàm vertice summo,
Danorum veteres fossas, immania castra,
Et circumducti servat vestigia valli;
Wiccamicæ mos est publi, celebrare palæstras
Multiplices, passimque levi contendere lusu,
Festa dies quoties rediit, concessaque rite
Otia, purpureoque rubentes lumine soles,
Invitant, tetricæ curas lenire Minervæ,
Librorumque moras, et iniqua remittere pensa.

B

Ergo,

Ergo, Cecropiæ quales æstate cohortes,
Siquando ceras, nondumque tenacia linquunt
Mella vagæ, luduntque favis examina missa,
Mox studio majore novos obitura labores;
Egreditur pullatum agmen; camposque patentes
Occupat, ingentisque tenet spatia ardua clivi.
Nec mora; quisque suos mores, animumque fateri,
Ingeniumque sequi, propriæque accingier arti.
Pars aciem instituunt, et justo utrinque phalanges
Ordine, et adversæ positis stant fortibus alæ.
His datur, Orbiculum metis prohibere propinquis,
Præcipitique levem per gramina mittere lapsu:
Ast aliis, quorum pedibus fiducia major,
Excubias agitare vagas, cursuque citato
Sectari, et jam jam salienti insistere prædæ;
Usque adeo stimulat rapidus globus ire sequaces
Ancipiti de colle, pilæque volubilis error.
Impete seu valido elatum, et sublime volantem

Suspiciunt,

Suspiciunt, pronosque inhiant ex aere lapsus,
Sortiti fortunam oculis; manibusque paratis
Expectant propiorem, intercipiuntque caducum.

At pater Ichinus viridantes, vallibus imis,
Quà reficit falices, subductæ in margine ripæ,
Pars vegetos nudant artus, et flumina saltu
Summa petunt: jamque alternis placidum ictibus æquor
In numerum, pedibusque secant, et remige plantâ;
Jamque ipso penitus merguntur gurgite, prono
Corpore, spumantemque lacum sub vertice torquent.
Protinus emerfis, nova gratia crinibus udis
Nascitur, atque oculis subito micat acribus ignis
Lætior, impubesque genæ formosiùs ardent.

Interea licitos colles, atque otia jussa,
Illi indignantes, ripæ ulterioris amore,
Longinquos campos, et non sua rura capeffunt.
Sive illos (quæ corda solet mortalia passim)

In

In vetitum mens prona nefas, et iniqua cupido
Sollicitet; Novitasve trahat dulcedine mirâ
Infuetos tentare per avia pascua calles:
Seu malint secum obscuros captare recessus,
Secreto faciles habituri in margine Musas:
Quicquid erit, cursu pavitanti, oculisque retortis,
Fit furtiva via, et suspectis passibus itur.
Nec parvi stetit Ordinibus cessisse, locumque
Deferuisse datum, et signis abiisse relictis.

Quin lusu incerto cernas gestire Minores;
Usque adeo instabiles animos nova gaudia lactant!
Se saltu exercent vario, et luctantur in herbâ,
Innocuasve edunt pugnas, aut gramine molli
Otia agunt fusi, clivisque sub omnibus hærent.
Aut Aliquis tereti ductos in marmore gyros
Suspiciens, miratur inextricabile textum;
Sive illic Lemurum populus sub nocte choreas

Plausit

Plauferit exiguas, viridesque attriverit herbas;
Sive olim pastor fidos descripserit ignes,
Verbaque difficili composita reliquerit orbe,
Confusasque notas, impressaque cespite vota.

At Juvenis, cui sunt meliores pectore sensus,
Cui cordi rerum species, et dædalus ordo,
Et tumulum capit, et sublimi vertice solus,
Quæ latè patuere, oculos fert singula circum.
Colle ex opposito, flaveni campus aristâ
Aureus, adversoque refulgent jugera sole:
At procul obscuri fluctus, et rura remotis
Indiciis, et disjunctæ juga cærulea Vectæ:
Sub pedibus, perfusa uligine pascua dulci,
Et tenues rivi, et sparsis frondentia Tempe
Arboribus, faxoque rudi venerabile templum
Apparet, mediâ riguæ convallis in umbrâ.
Turritum, a dextrâ, patulis caput extulit ulmis

Wiccamici domus alma chori, notissima Musis :
Nec procul ampla ædes, et eodem læta patrono,
Ingens delubrum, centum sublime fenestris,
Erigitur, magnâque micant fastigia mole.
Hinc atque hinc extat vetus Urbs, olim inclyta bello,
Et muri disjecti, et propugnacula lapsa ;
Infectique Lares, lævisque palatia ducta
Auspiciis. Nequeunt expleri corda tuendo,
Et tacitam permulcet imago plurima mentem.

O felix Puerorum ætas, luceſque beatæ !
Vobis dia quies animis, et triſtia vobis
Nondum ſollicitæ ſubierunt tædia vitæ !
En ! vobis roſeo ore ſalus, curæque fugaces,
Et lacrymæ, ſiquando, breves ; dulceſque cachinni,
Et faciles, ultrò nati de pectore, riſus !
O fortunati nimium ! Si talia conſtent
Gaudia jam pueris, Ichinum propter amænum,

Ah !

Ah! sedes ambire novas quæ tanta cupido est,
Dotalemque domum, et promissas Ifidis undas?
Ipsos illa licet fœcundo flumine lucos
Pieridum fortunatos, et opima vireta,
Irriget, Ilisso par, aut Permessidos amni,
Et centum ostendet sinuoso in margine turres.

Wiccamici domus alma chori, notissima Mufis:
Nec procul ampla ædes, et eodem læta patrono,
Ingens delubrum, centum sublime fenestris,
Erigitur, magnâque micant fastigia mole.
Hinc atque hinc extat vetus Urbs, olim inclyta bello,
Et muri disjecti, et propugnacula lapsa;
Infectique Lares, lævisque palatia ducta
Auspiciis. Nequeunt expleri corda tuendo,
Et tacitam permulcet imago plurima mentem.

O felix Puerorum ætas, luceſque beatæ!
Vobis dia quies animis, et triſtia vobis
Nondum ſollicitæ ſubierunt tædia vitæ!
En! vobis roſeo ore ſalus, curæque fugaces,
Et lacrymæ, ſiquando, breves; dulceſque cachinni,
Et faciles, ultrò nati de pectore, riſus!
O fortunati nimium! Si talia conſtent
Gaudia jam pueris, Ichinum propter amænum,

Ah!

Ah ! sedes ambire novas quæ tanta cupido est,
Dotalemque domum, et promissas Ifidis undas?
Ipsos illa licèt fœcundo flumine lucos
Pieridum fortunatos, et opima vireta,
Irriget, Ilisso par, aut Permessidos amni,
Et centum ostendet sinuoso in margine tures.

